

provozovaný za podnik bankéřský, stačí, jestliže živnostník provozuje třeba jen jediné z odvětví zde vzpomenutých, tedy i tenkrát, jestliže provozuje jen komisionářský obchod s cennými papíry ve velkém (sr. také Slovník veř. práva sv. III., str. 115, heslo »Podniky bankovní«).

Č. 12.964.

Policejní věci: I. * Ustanovení § 5 odst. 2 bodu 1 písm. e) min. nař. z 9. června 1896 č. 38.286 (R. T. č. 157/1896) o zákazu falšování polnohospodářských plodin, výrobků a potřeb je ve shodě s ustanovením zák. čl. XLVI:1895. — II. * Ke skutkové podstatě přestupku § 5 odst. 2 bodu 1 písm. e) min. nař. z 9. června 1896 č. 38.286 (R. T. č. 157/1896) náleží, aby kupujícím byla mouka nabízena takovým způsobem, že ji mohli pokládati za mouku užitkově hodnotnější.

(Nález z 3. července 1937 č. 2264/35-4.)

V ě c: Ladislav D. v Lučenci (adv. Dr. Emil Stodola ml. z Bratislavy) proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 10. ledna 1935 o nesprávném označení mouky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem okr. úřadu ve Zvoleni jako policejního trestního soudu I. stolice z 16. listopadu 1934 byl st-l uznán vinným přestupkem § 5 lit. e) min. nař. č. 38.286/1896, jehož se dopustil tím, že uváděl do oběhu a prodával pšeničnou mouku označenou číslem 4/a, jež však podle své jakosti může býti uváděna do oběhu jen s označením pšeničné mouky č. 5, a byl na základě § 3 bodu c) zák. čl. XLVI:1895 odsouzen k trestu 10denního uzamčení, přeměněnému v peněžitý trest 200 Kč, a k peněžitě pokutě 100 Kč anebo pro případ nedobytnosti k 5dennímu uzamčení.

Nař. rozhodnutím byl tento rozsudek potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle § 5 odst. 2 bodu 1 lit. e) min. nař. z 9. června 1896 č. 38.286/1896 R. T. 157/1896, pro jehož přestoupení byl st-l potrestán, sluší považovati za falšované polnohospodářské plodiny, výrobky a potřeby do veřejného oběhu uváděné, po případě nabízené, které se dodávají nebo prodávají v obsahově menší hodnotě, než jest užitková hodnota, pod kterou se nabízejí, prodávají nebo do obchodu uvádějí, jestliže kupující před tím o tom nevěděli nebo to nemohli očividně poznati. Toto ustanovení bylo vydáno k provedení § 3 lit. c) zák. čl. XLVI:1895, podle něhož spáchá přestupek, kdo falšované polnohospodářské plodiny, výrobky nebo potřeby uvádí do oběhu. Falšováním polnohospodářských plodin, výrobků a potřeb se rozumí — jak ustanovuje § 2 cit. zákona — každé napodobení nebo také přeměnění předmětů uvedených v § 1, které je způsobilé uvést v omyl konsumenty nebo kupující o původu, složení nebo jakosti plodin, výrobku nebo potřeby. V § 1 zák. čl. XLVI:1895 je výslovně zakázáno také falšování mouky, jakož i uvádění falšované

mouky do oběhu. Jestliže se toto zák. ustanovení čte v souvislosti s cit. § 2 zák. čl. XLVI:1895, dojde se k závěru, že za falšování mouky sluší pokládati také »napodobení mouky«, jež je způsobilé uvést konsumenty nebo kupující v omyl o její jakosti, tedy uvádění do oběhu určitého druhu mouky takovým způsobem, že konsumenti nebo kupující mohou býti uvedeni v omyl co do její jakosti, mohou tudíž pokládati ji za mouku užitečně hodnotnější přes to, že jde o mouku obsahově méně hodnotnou. Se zřetelem na to nelze shledati, že cit. ustanovení § 5 odst. 2 bodu 1 lit. e) min. nař. č. 38.286/1896 je se zákonem v rozporu. Opačné tvrzení stížnosti nemá podkladu.

Nss uvažoval dále takto:

Jak plyne z odůvodnění nař. rozhodnutí, jež zčásti převzalo také odůvodnění rozsudku I. stolice, je nař. rozhodnutí založeno na právním názoru, že skutková podstata uvedeného přestupku je splněna již tím, že st-l uváděl do obchodu mouku s označením 4/a, jež podle jakosti odpovídala mouce č. 5 bratislavské bursy, a že nemůže mít vliv na posouzení věci, zda kupující věděli, o jakou mouku ve skutečnosti jde. Stížnost naproti tomu namítá, že žal. úřad se nezabýval obranou, že označení mouky na Slovensku není jednotné, že není kogentní normy, jež by s trestními následky přikazovala označovati mouku podle typů bratislavské bursy, a že žal. úřad vykládá zákon nesprávně, stojí-li na stanovisku, že je nerozhodné, zda kupující věděli či nevěděli, jaká je skutečná jakost mouky, o kterou šlo. Stížnost je v obojím směru odůvodněná.

V prvním směru jest uvést, že st-l tvrdil v odvolání, že není právní normy, podle které by byl povinen číslovati mlýnské výrobky podle typů bratislavské bursy. Z toho dovozoval, že se nemohl dopustiti vůbec žádného přestupku, když se neřídil číslováním bratislavské bursy. Na tuto námitku žal. úřad vůbec neodpověděl. V tom je podstatná vada řízení, neboť tím st-li byla ztížena obrana a nss znemožněno přezkoumání nař. rozhodnutí co do jeho zákonitosti.

V druhém směru právem se ve stížnosti vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost. Ke skutkové podstatě přestupku kladeného st-li za vinu náleží, jak plyne ze znění výše cit. ustanovení § 5 odst. 2 bodu 1 lit. e) min. nař. č. 38.286/1896, aby kupující neznali nebo nemohli očividně poznati skutečnou užitečnou hodnotu hospodářské plodiny, výrobku nebo potřeby uváděné do oběhu nebo nabízené, jinými slovy, aby kupující způsobem, jak jim byla mouka nabízena, mohli býti uvedeni v omyl co do jakosti mouky. Jestliže se žal. úřad postavil v nař. rozhodnutí na stanovisko, že nemůže mít vliv na posouzení věci, že kupující věděli, o jakou mouku ve skutečnosti jde, použil zákona nesprávně.

Č. 12.965.

Samospráva obecní: * Pod ustanovení § 4, bod 2 prav. o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí č. 143/1922 Sb. ne spadá převod pozůstalostní nemovitosti na některého z dědiců před odevzdáním pozůstalosti, jestliže převod ten neprojevil se v odevzdací listině.

(Nález z 3. září 1937 č. 13.622/37.)